

34. Pēcvēlēšanu 3 refleksijas par vienu tēmu

1. Par debilitātes straujo progresēšanu liecina A.K. ievēlēšana parlamentā. Ja agrāk biju redzējis dažus viņa ultraidiotiskos raidījumus, kuros viņa seja bija nosepta ar kaut kāda dzīvnieka masku, tad tagad medijos varu apskatīt Saeimas jaunā deputāta foto. Skaidrs, ka cilvēkam ar tādu seju ir ieteicams vienmēr publiskās vietās lietot masku. Sejas vaipstu debilitāte ir acīmredzama. Sejas debilitāte kopskaņā ar šausmīgi neliterāro valodu, vulgāro dikciju un idiotiski iracionālo domu gaitu rezultātā rada baisu iespaidu. Atklāti sakot, nebrīnīšos, ja parlamenta jaunā sasaukuma pirmajā sēdē A.K. ieradīsies dzīvnieka maskā, lai pievērstu sev uzmanību. LU kolēģi saka, ka studentes Visvalža ielā esot par A.K. sajūsmā. Tātad par ultraidiotisko raidījumu autoru galvenokārt nobalsoja jaunieši, kuri Internetā var baudīt debilās pārraides. Par ko liecina debila cilvēka nonākšana parlamentā? Tāds fakts liecina par ļoti daudziem momentiem. Liecina par debilitātes vispārējo nostiprināšanos. Liecina par valsts vispārējo līmeni, liecina par tautas attīstības vispārējo līmeni, liecina par politiskās dzīves vispārējo līmeni, konkrētās partijas un tās vadītāju, biedru vispārējo līmeni, liecina par žurnālistikas vispārējo līmeni, liecina par mediju īpašnieku, redaktoru vispārējo līmeni, liecina par "Interneta paaudzes" elektorāta vispārējo līmeni, liecina par sabiedrības intelektuālo, morālo, estētisko vispārējo līmeni. Galu galā liecina par Latvijas tautas kultūras līmeni.

2. Vēl viens skaņdarbs no progresējošās debilitātes repertuāra. Parlamenta vēlēšanās elektorāta sodītā Ina Druvieta vairs nevēlas būt ministre. Viņas arguments: ministrs drīkst būt tikai parlamentā ievēlēts deputāts. Tāds arguments, kas noteikti ir izplatīts valdošās kliķes aprindās, liecina par totāli zemu un pat debilu līmeni valsts funkcionēšanas ābece izpratnē. Tātad mūsējiem nav nekāda izpratne ne par likumdošanas varas, ne par izpildvaras formēšanu, formēšanas vēsturisko praksi un pieeju mūsdienu pasaulē. Tātad pie mums parlamentā, ministra krēslā var nonākt cilvēki ne tikai bez elementārām attiecīgām zināšanām, bet pat ar pilnīgi nenormālu (debilu) "viedokli". Šajā gadījumā bez bailēm var atsaukties uz teicienu, ka "tauta nav muļķe". Tauta patiešām nav muļķe, un vismaz vienam dibilam cilvēkam neļāva iekļūt parlamentā.

3. Saskaņa lepojās ar uzvaru vēlēšanās. Tā nav uzvara, bet sagrāve. Un par to ir tikai jāpriecājas! Nākas priecāties par elektorāta saprātīgo izpratni, ka saskaņa ir tāda pati zagļu un blēžu partija koalīcijā ar Rīgas rafinētāko nelieta 20% kā visas pārējās partijas. Nodevīgā un izcili nelietīgā attieksme pret Latvijas gudrāko, godīgāko un kompetentāko politiķi A.Rubiku, cittautiešu diskriminācijas likumprojektu atbalstīšana, nespēja izvirzīt intelektuāli un profesionāli spējīgu partijas līderi ir tikai daži piemēri šīs politiskās kloākas mantojumā, kurā visspilgtākais kronis, protams, ir "okupācijas" atzīšana, kas liecina, ka partijas vadoņi ir gatavi savu māti pārdot, lai piekļūtu pie valsts izzagšanas. Žēl tos godīgos cilvēkus, priekš kuriem saskaņa ir pēdējā cerība Latvijā, naivi pakļaujoties maldīgām ilūzijām par iespēju kalpot sabiedrībai un valstij. Starp tādiem cilvēkiem ir ne tikai cittautieši, bet arī latvieši, kuriem ir saglabājusies sirdsapziņa, sociālā taisnīguma izjūta, cerība piedzīvot LR pastāvēšanu normālā un cienīgā veidā.